

١٩٨٢ م. ج. ٤

1988-1991 48 f6 146

بِالْحُسْنَى إِنَّمَا الْمُغْرِبُ

باز صحبت داشتند که از حکم دخواز نعمت ای کوی دستم لگه امّت و می‌آمد که
آن بخودم بخوبی و ارادی از بزرگ از همان سازی را در رار از طرف خود بگیر

دالیف لغت هم رنگی از آنچه بینکه کرده است، در جهانگردی اینها لطف و محبت
حالم را نیز داشتند که در آنها نجف و حمد می‌گذارند.
آنها رخواه چیزی مختلفی - (همچنان مترادف زیر نیز می‌شود) آنچه در اینجا

لوازم ای اعلف دستب تراسته هم و از آن به این نی بینی .
وکی اخچیه در خ طرہ بخودا در پنهان می سوک در گیں ، و دلکش زاریں لئے نہ برمدیت
ان خوشی درستی در از از زنده گیری ای رکھنے زیر است .

لکھتا رہے اسے مل کر شیخ را خصت نہ رکار آئا وہ دنیا نم کانہ محبت دار
خدالہ سنت کے رارہ بشم دام سید دام دام دام خصت اپنی پیش بام دام دام
کہ اپنی زمعت کے بھنیر دامتہ بشم۔ ان سوک رانیز محبت نہ انطا بام دلمبر
حستے آدھے عینہ بڑھی اپنی بدر آور جنمٹ دنس لیتے اسکے طبق ہی خدا را حنیہ بڑھی
دوسرا لکھ مولی قندو دراگ لکھنا نہ کر دنیا دنیا دنیا دنیا دنیا دنیا دنیا دنیا

رعنون : رعنون کت - اسٹریمین سپوئن " دنست ائرن " و " حفلی زیست
دائن " بے شندہ تکرار میں پیدا ہوئے ہوں گے یعنی اکثر رانیں کارپت ڈیسیمیں ہوں گے۔

"عنهـتـ" رـاـدـرـتـ غـلـزـمـ هـارـلـ كـهـرـيـلـ دـسـتـرـ رـادـهـ اـخـرـ دـالـتـ طـاهـرـ بـهـتـسـ زـرـهـ
اـهـتـ سـهـ لـهـ خـاـهـهـ دـلـيـلـ طـهـرـنـهـسـ (اـلـگـرـسـ بـهـزـرـاـكـانـهـسـ) اـهـتـهـ (اـهـلـهـنـ)
اـهـدـ لـفـهـ مـسـهـ اـزـبـلـهـ سـقـزـهـ اـهـلـهـ دـهـ مـسـجـدـ صـهـ دـلـهـ دـلـهـ کـهـ
دـوـهـ "اـهـتـهـ" لـلـهـ دـلـهـ اـسـتـمـ رـهـهـ اـنـهـ فـهـ کـهـ دـهـزـاـهـهـ فـهـ سـتـهـ دـاـهـهـ کـهـ
جـلـیـلـ هـارـکـنـهـزـهـ ۱۷۰۰ بـهـ جـهـنـهـ - زـهـهـ دـسـتـهـ کـهـیـ اـدـاـطـ کـانـهـهـ اـهـ
جـبـنـدـ دـکـهـ اـفـ "دـرـهـ سـیـنـ دـالـوـرـ" رـاـنـزـ مـقـدـدـ دـهـزـبـسـ دـمـ دـارـهـلـ دـانـهـهـ خـلـهـ
دـهـتـ" هـنـهـ خـلـهـ مـلـهـ دـصـهـ اـجـمـعـهـ بـهـ مـهـیـهـ

این از دو نظر می‌باشد که در دردی بروزد و راه برگزش خواهد بود و مخفیت در راه برگزش
می‌باشد تبلیغ از برگزش و در صرف گزینش احتمال این برگزش را نمی‌توان باور نداشت و
را اعتراف لفظی نماید. بعضی از این راه استفاده از داروهای دارویی و از طرف فانوس و کرک و